

GRODZANIN (2) *sb m*

grodzanin (2), [**grodzianin**].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w grod); a *jasne*.

[*sg N grodzianin*], \diamond [*pl N grodzanie* (2)]. \diamond [*G grodziãñ, grodzan(o)w.* \diamond *D grodzan(o)m.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mieszkaniec grodu, twierdzy, warowni (2) : Przykazując gdyż iuż kxiążę zabithe było: aby im zamek otworzono/ ktorym Grodzanie flufźnie odpowiedzieli iż za iedno kxiążę mieli węczey kxiążąt finow ie⁸⁰ *MiechGlab* 14; [á wyrozumiawfzy Dowmant/ iż fie niemogł obronić/ prosił Grodzian Vćianfkich poddánych fwoich/ áby niepodáwali Zamku/ pokiby on przyfzedł pomocą im ná odficiez *StryjKron* 359 (*Linde*); grodziãñin/ Castelli alicuius incola, inquilinus castrensis *Volck Ggga.*]

Szereg: »mieszczanin i grodzanin« (1): Miefzczãñie y grodzãñie ktorzy w oblężeniu byli wiele rzeczy doftáli Tureckich pod mury *BielKron* 248.

a. [*Członek czeladzi zamkowej*: Czelađ zamkowa Podstarości [...] Grodzanów 6, na swych koniach służą, płacą jem per fl. 8 [...] Pisarzowi [...] Burgrabi *LustrPom*, 28, 79, 206, 207, 210, 213.

Szereg: »grodzanin i drab« : Tamże w tem przygródku jest chłodnik [...] ku letniemu siedzeniu grodzanom i drabom *LustrPom* 209.]

Synonim: *mieszczanin*.